

[Leif Hermann]

Den dagsorden, fru Dorte Bennedsen har foreslået, bl.a. på Socialistisk Folkepartis vegne, er udtryk for en beskedenhed, der burde kunne få alle partier her i Tinget til at stemme for den. Den passer derudover udmærket ind i de drøftelser, der for tiden pågår i EF om begrænsning af luftforureningen fra store fyringsanlæg. Man skal erindre sig, at udgangspunktet for det direktivforslag er, at svovlemissionen fra disse anlæg i 1995 skal være reduceret med 60 pct. af 1980-udslippet.

Dagsordenen vil sammen med den dagsorden, jeg i den efterfølgende forespørgselsdebat skal foreslå, være et klart signal til deltagerlandene i Genèvekonventionen om grænseoverskridende luftforurening om, at Danmark nu tager håndfast på problemerne. Sidst, men ikke mindst, indebærer dagsordenen, at vi kommer i gang med opfyldelsen af den rekommandation fra Nordisk Råd, der er grundlaget for debatten.

Men dermed skal vi ikke tro, at der ikke er væsentlige problemer tilbage, når vi snakker om luftforurening. Det er væsentligt at tage sig sammen på forsuringsområdet, men endnu står der tilbage en lang række andre ting, bl.a. tungmetalludledningerne til luften.

Sønderby (V):

Jeg forstår egentlig ikke, hvorfor Socialdemokratiet har stillet denne forespørgsel. Kendsgerningen er vel, at der ikke er nogen anden regering, der har taget så mange initiativer for at nedbringe luftforureningen som den nuværende.

Miljøministeren har lige haft et møde med de europæiske miljøorganisationer, og der var ros til ministeren for de initiativer, der var taget fra den danske regerings side. Derfor synes jeg egentlig, at vi kan være stolte af de ting, der er sket.

Forureningen kender jo ingen grænser. Et gennemgående træk i miljødebatten herhjemme, også i de indlæg, der har været her, er de grænseoverskridende miljøproblemer. Det er da rigtigt, som hr. Leif Hermann siger, at vi har papirer nok på det, vi har beviser nok, vi har vedtaget mange ting herhjemme. Problemet er vel mere, som jeg senere skal vende tilbage til, at det er andre, der ikke rigtig opfylder de ting, de skriver under på.

Vi har fra Venstres side gang på gang påpeget, at det ikke nytter, at vi tager en masse initiativer nationalt, f.eks. vedrørende det her emne, luftforurening, hvis ikke vi tager fat på problemerne i alle de internationale organisationer, hvor vi er medlem. Vi vil da gerne sige fra Venstres side, at det gør ikke noget, at vi er lidt foran, og vi har jo også i denne regerings tid gennemført lovgivning, der reducerer den samlede forurening fra kraftværker med omkring 40 pct. Og vi er nu i færd med næste fase, en 50 pct.s reduktion, også i samarbejde med en række andre lande.

Det er også vigtigt, at vi tager højde for, at hvis vi løber alt for stærkt på det her område, får vore virksomheder ikke mulighed for at udvikle teknologi og viden på dette område. Det er vel en af de største fordele, vi har ved at være lidt foran, at vi så er med til at udvikle en teknologi, vi kan sælge til andre lande. Jeg synes egentlig, at det er en fordel for dansk industri, at vi er med.

Danmark var medvirkende til, at Nordisk Råd tog initiativ til at afholde en miljøkonference i Stockholm den 8.-10. september, og det er rigtigt, som fru Dorte Bennedsen sagde, at der var en række lande ud over de nordiske lande, der var med til den konference. De medlemmer fra regeringspartierne, som var med deroppe, stemte for det, der blev vedtaget.

Her vedtog man, at vi på baggrund af de skader, der lokalt, regionalt og globalt sker på grund af luftforureningen på jord, vand, skove, dyreliv, bygninger, maskiner, kulturgenstande, må tage nogle initiativer. Alle tilsluttede sig protokollen om en reduktion af svovludslip og kvælstofudslip uanset den tid, det tager at fuldføre arbejdet med en internationalt bindende protokol, så at alle stater – alle stater, blev der sagt – træffer effektive foranstaltninger for at kontrollere udslippene.

Vi må nok sige, at der var en række lande, der var med her, som måske ikke havde gjort alt for meget ved det. Vi har måske mere behov for at tage en diskussion om, hvordan vi får dem med, end at sige, hvordan vi opfylder det, der senere blev vedtaget i Nordisk Råd.

Emnet blev taget op på Nordisk Råds møde i februar 1987 i Helsingfors, og her vedtog man at udarbejde en handlingsplan imod luftforurening. Den beslutning blev vedtaget med samtlige stemmer i Nordisk Råd. Hele den danske